

Gode råd bør byen ha råd til

INNLEGG

Tor Christian Bjelland
Psykiatrisk sykepleier
Hans Anders Museth
Brønno
Vernepleier 1

I kjølvannet av den ustabile økonomiske situasjonen i deler av Europa ankommer stadig flere arbeidsinnvandrere til Bergen med håp om en bedre fremtid i Norge. Denne trenden har vedvart de siste årene, og mye kan tyde på at arbeidsinnvandrerne som kommer til Norge har et urealistisk bilde av hva jobbmarkedet kan tilby. Innsyn i CV-basen til disse arbeidsinnvandrerne viser at flere høyt utdannede mennesker kjemper om jobber med lave lønninger og lav status. Uten rettigheter om økonomisk bistand i søkeperioden kan gode råd være dyre dersom jobbene uteblir.

” Det kan fremstå som et paradoks at dette delvis frivillige tilbudet ved Robin Hood-huset også over tid har slitt med dårlig økonomi.

■ Råd og veiledning i en vanskelig økonomisk situasjon er nettopp det Robin Hood-huset i Magnus Barfots gate tilbyr helt gratis. Robin Hood-huset er også en mulighet for økonomisk vanskeligstilte og arbeidsinnvandrere til å samle sine ressurser for å kunne mestre livene sine i Bergen på best mulig måte. Ved Robin Hood-huset serveres det også måltider som fungerer som en del av sikkerhetsnettet som redder mange fra den relative fattigdommen det å gå arbeidsløs uten rettigheter innebærer.

■ Det kan fremstå som et paradoks at dette delvis frivillige tilbudet ved Robin Hood-huset også over tid har slitt med dårlig økonomi. Bergen kommune står for mye av finansieringen,

ROBIN HOOD-HUSET: Bør sikres økonomi til å hjelpe alle som tar kontakt. Dette er daglig leder Marcos Amano.

ARKIVFOTO: EIRIK HAGSÆTER

mens resten av driften er avhengig av andre veldedige bidragsytere. Paradokset blir tydelig når vi ser at den økonomiske situasjonen i Norge i mye større grad har vært stabil sammenliknet med andre land, og at vi i Norge i stor grad har sluppet unna sparerekniven som har herjet statsbudsjettene lenger sør i Europa. Vi mener dette synliggjør viktigheten av å sikre bevilgningene til Robin Hood-huset for at arbeidsinnvandrere får muligheten til å mestre sin livssituasjon når de først er kommet til Bergen.

■ Som en del av praksisstudiet ved videreutdanningen i psykisk helsearbeid ved Høyskolen i Bergen var vi over to uker tilknyttet Robin Hood-huset. Som utgangspunkt for denne praksisen ville vi undersøke hvordan arbeidsinnvandrere takler overgangen til det norske jobbmarkedet. Vi kom i direkte kontakt med problemstillingene disse menneskene står ovenfor daglig. Over disse ukene så vi hvordan Robin Hood-huset ble brukt til å knytte kontakter og danne fellesskap. Vi opplevde en stemning preget av samhold og opti-

misme tross marginale utsikter til jobb blant arbeidsinnvandrerne.

■ Vi er gjerne med å diskutere reguleringen av arbeidsinnvandring, og hvordan staten bør håndtere den økte arbeidsinnvandringen. Vi mener at Bergen vil være best tjent med å ha et tilbud som Robin Hood-huset for menneskene som søker lykken i byen, og å tilby noen enkle redskaper slik at arbeidsinnvandrere kan møte norske forhold med verdighet. Selv om Nav har mye av ansvaret for veiledning

og formidlingen av jobber til denne gruppen, observerte vi at det for mange var kjærkomment med et sosialt møtested der hjelpemidler som kopimaskin og PC var tilgjengelig.

■ Selv om livet som arbeidsinnvandrere i Bergen kan være vanskelig for noen, behøver nok ikke rådene å være så dyre. Et møtested og ressurscenter for økonomisk vanskeligstilte bør vel en by som Bergen kunne ta seg råd til?

Det som det handler om

I media kan man ofte få inntrykk av at mange kristne er såkalt homofobe, eller at de er spesielt ute etter å gjøre livet surt for dem som vil bedre homofiles livsbetingelser. Det som media i sin begrepsdefinerte virkelighetsoppfatning ofte går glipp av, er en forståelse av årsakene til motviljen mot et frislipp av forskjellige typer seksualitet i kirken. Der finnes nok flere grunner til en generell uvilje mot at den seksuelle frigjøringen nå også skal omfatte statskirken og etter hvert også andre menigheter. Den viktigste er vel at en Evangelisk Luthersk Kirke er bundet opp av Bibelens ord om hva som i religiøs forstand er

«lovlig» seksuell praksis og hva som er «ulovlig».

Da er det paradoksalt at det verdslige samfunnet utenfor kirken, med sine helt andre definisjoner av hva som er lovlig og ikke, skal tvinge medlemmene i et trossamfunn til å akseptere alt som ikke er strafferettslig ulovlig i det sivile samfunnet utenfor kirken. For å si det litt banalt: I håndball er det faktisk andre regler enn i fotball og boksing. En annen viktig grunn til motstand mot en såkalt liberalisering kan være at mange kristne oppfatter livet her og nå som en slags opptaksprøve, eller audition om man vil, til det evige livet etter dette. På et filmsett er jo regissørens ord lov, og i kirkens evighetsperspektiv er det Bibelens ord som gjelder. Da er

det jo ikke så bra å heie frem en praksis som kan være diskvalifiserende i en slik sammenheng. På samme måte som folk flest ville ha reagert med tilrop og advarsler mot noen som fyrte opp en sigar midt på en bensinstasjon, så er det naturlig for mange kristne å være imot homofile vielser i kirken.

Denne motviljen er derfor sannsynligvis ikke basert på forakt eller fobi mot andre menneskers seksuelle legning. For min egen del har jeg sikkert mange bekjente som er homofile, uten at jeg vet om det, og jeg vil at de skal vite at de er akkurat like verdifulle som andre, og at deres seksuelle legning absolutt ikke er noe problem for meg. Det er selvfølgelig ingen grunn til å være mindre glad i homofile

mennesker enn andre medmennesker. -Vi er alle syndere som trenger Guds tilgivelse og nåde. I kristen religiøs forstand er homofil praksis definert som en synd man trenger tilgivelse for, og altså ikke noe man krever at kirken skal godta og velsigne. Det er dette som er kjernen i homofilispermålet.

Terje Berentsen,
Eidsvågneset

Kamp mot ras

Så har det gått et jordras ved Vaksdal - igjen. 100 meter bredt, over E-16 og toglinjen, hvor toget kjørte seg fast i raset. Heldigvis ble ingen skadet. Jord, stein og trestammer i en lapskaus. Slik vil ikke Moderatene ha det. Rassikring på Vestlandet må prioriteres høyt hos samferd-

selsmyndighetene. Vårt parti har for en stund siden foreslått en ny tunneltrasé for E-16, fra Trengereid til Bulken, av samme type som Lærdalstunnelen, med litt lyseffekter og små pusterom underveis. En så viktig del av vegsambandet vest - øst må ikke være forbundet med livsfare for de vegfarende. Også jernbanesporet bør snarest få kraftig dimensjonert rasoverbygg. La geologer peke ut steder hvor det kan være mulighet for ras, det være seg snø, jord, stein med mer. Og der SKAL det bygges rassikring. Det er en samfunnsøkonomisk gevinst på alle måter at så vel veg som bane fremstår som trygge måter å reise på. Derfor må staten ta det dette koster. Materielle skader er én ting, tap av menneskeliv noe annet!

Terje Haugom